

Norgesferie

”Norge er et vakkert land, med fjell og daler, hav og strand, synges det i fotballhymnen ”Alt for Norge”. Låten har vist seg å være like slitesterk som den naturen teksten beskriver.

Disse innledende strofene til VM-låten fra 1994, illustrerer med noen pennestrøk Norges flotte natur, og vår medfødte evne til å kjempe mot felles mål. I sommer var det ingen slike mål å fighte for, bortsett fra å følge solen, som det heter i en annen gammel sang.

Det er dette som er så fint med å dra på bobiltur; vi kan lete frem gamle CD-plater, og lytte til låter vi ikke har hørt på lenge mens vi duver gjennom landskapet. Noe av det mest gledelige vi registrerte på vår ferd mot første ledige bobilplass var at Vegvesenets kantklippere hadde fått hvile i sommer til fordel for en fargerik flora langs veibanen. Et tiltak som humler og bier setter pris på, uvitende om at de lever et farlig liv der vi dunderer forbi lik en ustoppelig insektsdreper. Vi var endelig på vei mot Stavanger, en by vi bare har kjørt gjennom tidligere, men nå et mål for sommerturen.

Første overnatting ble på bobilplassen i Larvik. Der spaserte vi utover Tollerodden hvor det var folksomt ved de fint tilrette-lagte badekulpene nær svabergene. På returen betraktet vi den

legendariske skipsbyggeren Colin Archers hjem, der det ligger tilbaketrasket på en høyde innenfor odden.

Ytterst på Tollerodden står statuen til en annen av Larviks kjente menn; Thor Heyerdahl. Mens vi ruslet langs fjæresteinene oppdaget vi slippen hvor Archer bygget sine berømte redningsskøyter, innen vi lot oss friste av stemningen på uterestauranten Skotta. Der sørget Hardyguttane for live musikk og sang. Vi koste vi oss der i et par halvliteres tid, og lot feriefølelsen sive inn denne lune sommerkvelden, innen vi trakk tilbake til den flotte bobilhavna i Larvik.

Neste dag gikk reisen mot Langesund, hvor det var blitt store endringer siden sist: Etter flere års utsettelse, er utbyggingen på Smietangen innledet. Noen leiligheter så ut til å være innflytningsklare allerede, selv om en del arbeider gjenstod. Utbyggingen har snevret inn bobilplassen, men fortsatt var det muligheter. Vi var heldige, og sikret oss den siste ledige plassen ut mot farleden der fritidsbåter deler leia med Danmarksferja. – På Smietangen koster det intet å stå, opplyste karene på

Smietangen bobilplass ligger rett ved leia mellom Langesund og Langøya.



Valbergtårnet i bakgrunnen troner over byen og havneområdet.



turistkontoret, som tilføyde at så lenge man ikke neglisjerer parkeringsskilt eller er til hinder for noen, så er det fritt fram å parkere hvor som helst i byen.

Neste kveld kunne vi konstatere at Andreas Kristiansen hos Wrigtegaarden er til å stole på: Konserten med Hellbillies vi skulle vært på i fjor, var pga. koronarestriksjonene blitt utsatt til i år. Vi var lenge i tvil om restaurantsjefens løfter ville holde. Kristiansen ringte en kveld i fjor høst og forsikret at dette ville gå i orden, om vi hadde tålmodighet til å vente, og ikke forlangte omgående refusjon. Den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves, kunne vi konstatere. Vi fikk som lovet; 2 av de 100 plassene publikummere med ”gamle” billetter ble tildelt i år. En kveld med konsert nær Wrigtegaardens utescene og noe leskende i glasset kan anbefales i sommervarmen.

Vi har opplevd denne hyggelige ”Sørlandsidyllen” av en småby som Langesund er tidligere, i tillegg til de øvrige kose-lige byene langs Sørlandskysten. Følgelig rullet vi videre mot

Mandal i et håp om å sikre oss en plass på bobilparkeringen der. Om det var vår ukyndighet med gps-en eller dårlig skilting som gjorde at vi ikke fant den, kan sikkert diskuteres. Vi ombestemte oss for Farsund, hvor den nye bobilplassen var smekk full. Noe også Lomsesanden camping var, for der kunne telefonvakta fortelle at de hadde avvist over 40 ekvipasjer i løpet av ettermiddagen. Til og med parkeringen utenfor var overfylt, opplyste hun. Vi var allerede på vei utover Losveien da vi ringte, og oppdaget plutselig en fin mulighet for fricamping ved Husebysanden, hvor vi ganske snart fikk flere bobilnaboer. Duften av salt sjø, tang og tare gjorde at vi ruslet ut mot havet i et klittlandskap som minner litt om Nord-Jylland, og fant en eventyrlig badestrand innenfor noen holmer som dempet Nordsjøens bølgebrus. Et riktig så idyllisk område som fristet oss til å bli enda en natt. Noe Allemannsretten gir muligheten til, men en overfylt toa signaliserte at dette ikke var tilrådelig. Da jeg studerte kartet for veien videre, oppdaget jeg at Lista surfing med sin surfcamp lå i Tarevika noen



Nordsjøveien følger Jærens kyst tett mot Stavanger.



Skipperhus i Stavangers gamle og idylliske bydel.



Stranden ved Husebysanden fristet til strandaktiviteter.



Andetrappen gir endene grei tilgang til Fisketorget i Stavanger.

hundre meter vest for oss. Min tidligere erfaring med windsurfing tilsa at her var forholdene ideelle for slike aktiviteter, men vi skulle videre langs "Nordsjøveien" mot Stavanger.

Kartet opplyste intet om at strekningen frem til Soknedal har minimalt med havsutsikt. Det ble en tur med svingete og smale veier, men etter Egersund åpnet horisonten seg. Over Jæren la vi milene bak oss, hvor bølgene slo hvite mot strendene, mens vi beskuet de duvende slettene preget av landbruk og steingjerder der vi nærmet oss oljehovedstaden. Nå kunne vi nyte duften av frisk luft og salt sjø som strømmet gjennom bobilen i sommervarmen. Langs "Nordsjøveien" ligger opplevelsene på rekke og rad. Det er bare å velge og vrake mellom strandaktiviteter, gallerier og historiske steder som Varhaug gamle kirke, der den ligger mellom steingjerder ut mot havet, eller Sola kirkeruin, beroende på hvilken rute man velger mot Stavanger. Strendene langs Jæren er kjent som svært attraktive for surfere

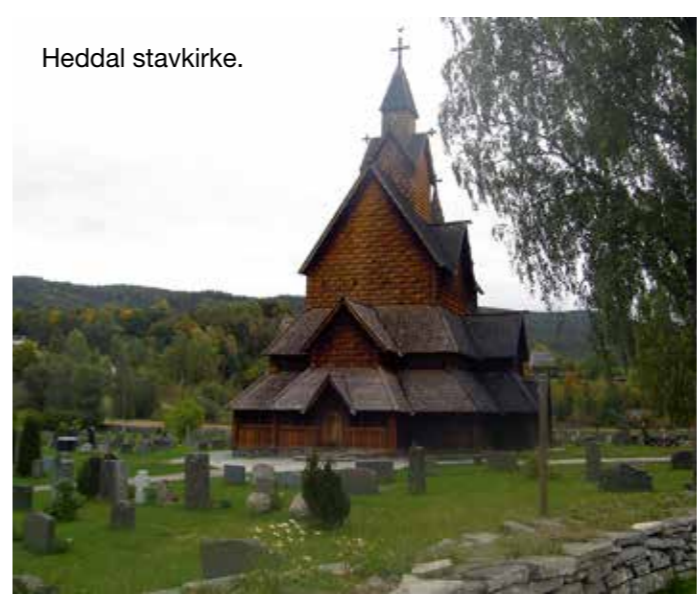
og kitere. Det vil være en god idé å undersøke hvilke tilbud som gjelder innen man legger i vei utover slettelandskapet mot Stavanger.

Vi sikret oss en fin plass på Mosvangen camping, selv om den hyggelige Tønsberg-karen vi slo av en prat med ved Husebysanden ga oss gode tips om fricampingsmuligheter i Stavangers sentrum. Han og fruene hadde tilbrakt 14 dager i bybilen langs Vestlandskysten, og nå ventet de på å komme hjem til mer komfort enn det de hadde bevilget seg på turen, hvor de stort sett hadde fricampet.

Den sentrumsnære campingplassen ble en super base for sightseeing i Stavanger-området som har stått så sentralt i Norges historie. Noe den serviceinnstilte og kunnskapsrike damen på turistkontoret velvilligst formidlet til oss, så snart vi hadde parkert bobilen på bryggekanalen like ved. Hun anbefalte oljemuseet en rask spasertur unna, samt en båttur til "Flor &



3 sverd i stein er monumentet til minne om slaget i Hafrsfjord.



Heddal stavkirke.



Utsikten fra Valbergtårnet.



Eventyreren og arkeologen Thor Heyerdahls statue står ytterst på Tollerodden. Han er kjent for sine seilaser med balsaflåten Kon Tiki og sivbåtene Ra, Ra II og Tigris.

Drøm
om
sommer



Colin Archers hjem lå tilbaketrasket fra Tollerodden.



Slippen til Colin Archer ligger tett på Skottas uteservering.

Fjære”, men der var de fullbooket ut juli måned. Den tiden hadde ikke vi til rådighet, så hun foreslo en vandring i den idylliske gamle bydelen i skrenten tett på havnen. Vi la dessuten turen om sentrum hvor vi kunne betrakte Domkirken som Sigurd Jorsalfar fikk bygget i 1125. Kirken var under restaurering og dessverre stengt for skuelystne. Derfra fortsatte vi til de hyggelige gågatene i byens eldre bebyggelse, hvor mange butikker fristet med sine tilbud som førte til grove innhugg i lommeboka. Vi gikk også opp til Valbergtårnet som ligger på en høyde over havnen med en informativ utsikt mot byens skyline. Vår flanering gjennom byparken som omkranser Breiavatnet bød på et yrende fugleliv, innen vi bevilget oss en lunch ved Fisketorget, hvor vi kunne observere byens pulserende folkeliv.

Et av de stedene Tønsbergkaren hadde anbefalt til fricamping nær byens sentrum, var parkeringen ved gamle Viking stadio'n. Vi hadde intet behov for dette, men i tilfelle var beliggenheten upåklagelig. Parkeringen er stor den, og det stod noen bobiler der. Om de overnattet, eller kun stod parkert var umulig å fastslå, da vi ikke kunne vente til eierne ville dukke opp. Men en ting er i alle fall sikkert: Området ved den nye stadioen til fotballaget ute på Jåtta egner seg uansett ikke til fricamping, om man skulle være inne på tanken om det. Der fant vi knapt et parkeringsområde hvor det var mulig å sette fra seg bobilen for å handle i de nærliggende butikkene.

På denne avstikkeren fant vi også frem til monumentet ”3 sverd i stein” ved Hafrsfjord, hvor Harald Hårfagres avgjørende slag for å samle Norge til ett rike, etter manges oppfatning ble utkjempet i 872. Det hersker imidlertid en viss uenighet blant historikere hva gjelder årstallet, og om slaget faktisk fant sted her. Til tross for at dykkere har lett etter våpen og lignende effekter på fjordbunnen, har de ikke funnet noe som tilsier at her stod et stort sjøslag. Vi har sånn sett kun sagafortellingen å holde oss til, og må bare akseptere at slaget i Hafrsfjord regnes for kong Harald Hårfagres endelige kamp for å samle Norge til ett rike. Det er intet som lenger minner om våpengny eller heftige kamper i denne lune bukten noen pilsjudd fra byens sentrum. Tross en krigersk forhistorie er Hafrsfjord i vår tid en fredelig badebuk. Selv om byens flotte badeanlegg tett på campingen fristet til et lengre opphold, så sjekket vi ut neste formiddag. Stavanger hadde vist seg fra sin beste side, og begunstiget oss med godvær under hele besøket. Vi kunne sikkert funnet mer å gjøre i byen om vi hadde fulgt tipsene vi fikk på turistkontoret, men nå ventet hjemturen via Ryfylkeheiene. Så langt hadde vi opplevd hav og strand, nå gjenstod fjell og daler slik fotballhymnen innledes med. Det ble en tur som bød på litt andre opplevelser enn til nå, men det er en annen historie.

Tekst og foto: Torodd Lie



Tollerodden med sine fint tilrettelagte badebassenger ut mot Larviksfjorden.

SLIPP Å STRESSE MED STRØMMEN
Med SKANBATT-produkter kan du slappe av og nyte turen

SKANBATT

Finn overnattingsplasser på
Bobilplassen.no

Bobilplassen.no er Norges best oppdaterte oversikt over bobilplasser. Den drives av Bobilverden.no.

Atlantehavsveien havstuer og bobilplass Foto: Knut Randem

På Bobilplassen.no finner du bobilplasser/bobilparkeringer, tømme-stasjoner, gassfylling/-bytte og sertifiserte gassverksteder. Du finner også lenker til andre norske og utenlandske kilder til reiseinformasjon og annet nyttig.

Et samarbeid mellom Bobilverden.no og Norsk Bobilforening

DU kan bidra med å oppdatere innholdet. Gi ditt tips på www.bobilplassen.no eller på www.bobilforeningen.no
Oversikten blir aldri bedre enn det vi sammen kan gjøre den.

Bobilverden.no
— et nettsted som gir deg informasjon om bobiler

